

"Meşiet-i İlâhiye ile vücuda gelen işlerde, 'inşaallah, inşaallah' yerinde, bilerek 'tabiî, tabiî' demek ne kadar hata ve muhalif-i hakikat olduğunu kıyas et." günlük hayatta "tabi, tabi" demek sakıncalı mı?

"Madem ilm-i İlâhîye ve irade-i Rabbâniyeye mevcudat adedince, belki mevcudatın şuûnâtı adedince delâlet ve şehadet vardır. Elbette, bir kısım feylesofların irade-i İlâhiyeyi nefiy ve bir kısım ehl-i bid'atın kaderi inkâr ve bir kısım ehl-i dalâletin, cüz'iyâta adem-i ittilânı iddia etmeleri ve tabiyyunun bir kısım mevcudatı tabiat ve esbaba isnad etmeleri, mevcudat adedince muzaaf bir yalancılıktır ve mevcudatın şuûnâtı adedince muzaaf bir dalâlet divaneliğidir. Çünkü hadsiz şehadet-i sadıkayı tekzip eden, hadsiz bir yalancılık işlemiş olur."

"İşte, meşiet-i İlâhiye ile vücuda gelen işlerde, 'inşaallah, inşaallah' yerinde, bilerek 'tabiî, tabiî' demek ne kadar hata ve muhalif-i hakikat olduğunu kıyas et."(1)

Buradaki **"tabii, tabii"** fadesi, tabiatperestlik anlamında kullanılıyor. Yani kişi kâinatta cereyan eden işleri meşiet-i İlahiden değil tabiattan biliyor ve bunu da **"tabii, tabii"** şeklinde ifade ediyor. Yoksa müminlerin gündelik hayatta kullanmış oldukları **"tabi"** ifadesi, küfür anlamına gelen tabiatçılık değildir.

Ama usulen **"tabi, tabi"** ifadesi yerine ağızımızı **"inşallah, inşallah"** kelimesine alıştırmamız daha güzel daha isabetlidir.

(1) bk. [Mektubat, Yirminci Mektup.](#)